

DO NATYCHMIASTOWEGO WYDANIA

KONTAKT: Marian Wiacek, 604-943-9936

EMAIL: email@windowtofreedom.com

<http://www.windowtofreedom.com>

86-LETNI POLAK ZAMIESZKAŁY W KANADZIE WYDAJE PORUSZAJĄCĄ OPOWIEŚĆ O PRZETRWANIU I TRIUMFIE POŚRÓD CHAOSU WOJENNEGO.

„Deportacja 1-2 mln Polaków, którzy w 1940 r. zostali wywiezieni w bydłych wagonach do ZSRR, a potem przebywali w nieludzkich warunkach na Syberii, a później w Azji Środkowej, to historia, która do tej pory nie doczekała się należnego jej opisu. Ta książka opowiada szczegółową historię młodej rodziny, która przetrwała ten koszmar i dzięki inteligencji, uporowi i wewnętrznej sile zdołała w końcu znaleźć bezpieczeństwo.“

Delta, B.C., 10 kwietnia 2016— Dzięki wydaniu własnym sumptem wspomnień pod tytułem **Window to Freedom: A Journey of Survival (Okno do wolności: Podróż przetrwania)** 86-letni Marian Wiacek spełnił swoje długoletnie marzenie o zrelacjonowaniu własnych przeżyć jako młodego uchodźcy w czasach II wojny światowej.

Window to Freedom: A Journey of Survival jest sagą o przetrwaniu i triumfie pośród chaosu wojennego. Książka jest autentyczną relacją z czasów II wojny światowej, gdy autor (Marian Wiacek) jako chłopiec wraz z rodziną znalazł się wśród deportowanych Polaków po inwazji Związku Radzieckiego na Polskę.

Napisana z perspektywy dorosłej osoby książka dokumentuje historię nastolatka, który dzięki własnej inteligencji, zaradności i uporowi zapewnił zarówno sobie, młodszemu rodzeństwu, jak i matce przetrwanie w warunkach głodu i terroru podczas podróży, która trwała aż siedem lat. Wartość historyczną książki i autentyczność relacji pogłębiają rzadko publikowane do tej pory zdjęcia.

Marian Wiacek miał tylko 10 lat, gdy 10 lutego 1940 r. o drugiej w nocy sowieccy żołnierze kazali jego matce, Marianowi, jego 8-letniemu bratu i 5-letniej siostrze opuścić rodzinny dom. Ojciec dzieci, Antoni Wiacek, nie mógł towarzyszyć rodzinie, gdyż wcześniej został aresztowany przez NKWD jako kapitan rezerwy w Wojsku Polskim i później zamordowany w lesie w Katyniu wraz z tysiącami innych polskich oficerów.

Mariana i jego rodzinę załadowano do bydłych wagonów wyposażonych w szeregi drewnianych pryczy i dziurę w ziemi pełniącą rolę toalety. W bydłych wagonach panował niewyobrażalny tłok – w jednym wagonie przewożonych było nawet do 70 osób. Przez dwa tygodnie transport złożony z trzydziestu wagonów przemierzał ogromne terytorium Rosji. Marian w pozycji kucanej obserwował mijane rosyjskie tereny z okna w wagonie tuż przy jego górnej pryczy.

Gdy pociąg zatrzymał się głęboko w syberyjskim lesie, wciąż przy trzaskającym zimowym mrozie, jego ludzki ładunek został przewieziony saniami do „posiołka“ (obozu pracy). Wszystkie zdrowe osoby skierowano do przymusowej pracy, głównie przy wyrębie drzew. Niestety tragiczne zniwo wśród zesłańców zbierały epidemie różnych chorób, jak tyfus, szkarlatyna, biegunka czy szkorbut. Marian dzielnie pomagał rodzinie, zbierając grzyby i borówki w lesie oraz łowiąc ryby.

Po napaści wojsk niemieckich na ZSRR strona radziecka postanowiła wykorzystać Polskę w roli sojusznika w walce z III Rzeszą. Zawarty w 1941 r. pakt Sikorski-Majski gwarantował amnestię wszystkim polskim obywatelom na terenie ZSRR. W efekcie tego porozumienia rodzina Mariana została skierowana na południe; przez cały miesiąc, ponownie w bydłym wagonie w warunkach strasznego głodu, podróżowała do Buchary w Uzbekistanie. Tu Marian i jego bliscy trafili do kołchozu, gdzie musieli pracować przy zbiorze bawełny. Głód zmuszał ich do jedzenia dosłownie

wszystkiego, co znajdowali.

W sierpniu 1942 r. Wojsko Polskie przetransportowało rodzinę na statek, który zawiózł ją do Iranu. W końcu Marian i jego bliscy trafili do polskiego obozu dla uchodźców w Koji przy Jeziorze Wiktorii w Ugandzie. Na każdym etapie podróży musieli zmagać się z koszmarnymi sytuacjami, jednak razem wciąż nie tracili nadziei na lepszą i bezpieczniejszą przyszłość.

„Od dawna zamierzałem podzielić się wspomnieniami z czasów wojennych ze swoimi dziećmi i wnukami,“ zwierza się Marian. „Gdy moi znajomi dowiedzieli się, że piszę książkę na ten temat, doradzali mi kilkakrotnie, abym ze względu na charakter opowieści udostępnił ją szerszemu gronu odbiorców. Wydając książkę *Window to Freedom: A Journey of Survival*, tak właśnie zrobiłem.”

Książka ta powinna zainteresować szerokie grono czytelników na całym świecie, włącznie z osobami polskiego pochodzenia oraz tymi, które przetrwały II wojnę światową, a także miłośnikami autentycznych opowieści przygodowych o pokonywaniu trudności.

Window to Freedom: A Journey of Survival jest obecnie dostępna tylko w języku angielskim.

Marian Wiacek jest gotowy udzielić wywiadu lub pojawić się w mediach. Aby umówić się na udział w programie, wywiad lub spotkanie w celu podpisania książki, należy skontaktować się z autorem pocztą elektroniczną: email@windowtofreedom.com lub telefonicznie: 604-943-9936.